

M A R I A Q U I S L I N G .

115309

Vinderen, 16. februar 1949.

Herr høyesterettsadvokat Gudleik Støylen,

O s l o .

Når De skal tale med myndighetene om min sak, bør jeg Dem frembringe følgende momenter, som viser uomtviselige feil og ulovelige disposisjoner under bestyrelsen av min manns og mitt bo:

1. Tiltrede for Deres og mine gjentagene muntlige og skriftlige anmodninger ble min manns og mitt bo først fullstendig registrert i mai 1947. (Da engelskmennene forlot Gimle i 1945 hadde bobestyreren 3 måneders frist til å foreta registreringen.) Jeg har på denne måte ikke kunnet øve kontroll over boet i disse 2 år.
2. Bobestyreren har ikke ført det nødvendige tilsyn med boet slik at meget verdifulle malerier er kommet borte, som f.eks. signerte bilder av van Dyck og Ternier (som begge tilhørte mig) med flere. *lygså andre ting*
3. De ting jeg bragte inn i ekteskapet ble av bobestyreren uten mitt vidende og samtykke og uten registrering bortleiet til den franske baron som leiet Gimle, og leien ble ikke kreditert min konto. Flere av mine ting ble i denne tid ødelagt.
4. Mitt virkelige hjem å Erlings Skjalgsnesgt. ble solgt uten at man underrettet Dem eller mig for kr. 6.000.- (Leiligheten ble av oss betalt med kr. 12.000.- i 1923)..... og det for min sak er avgjort.
5. Bobestyreren nektet å utlevere mig alle nødvendige ting i over 2 år, som seng, sengstøy, linstøy, stol, bord, så jeg måtte leve på lån og på nåde av andre mennesker.
6. Boet på Ørneredet ble ikke registrert idetheltatt og da o.r.saksfører Arvesen tok mig med sig dit i mai 1947 var Ørneredet praktisk talt tomt. Høblene var flyttet på lagret.
7. Man solgte en skogseiendom i Telmark og 1/3-del i en hytte igjen uten å underrette Dem eller mig, og det tiltrede for at De allerede hadde protestert mot salget av leiligheten.

Til dette kommer, at den usødvendig strenge og urettferdige behandling fra bobestyrerens side har påført mig uendelig mange lidelser og bidradd til å knekke min helbred fullstendig. Der er flere som kan bevidne den krenkende og uopdragene måte o.r.saksfører Arvesen plinte mig på i de første to år, f.eks. o.r.saksfører Bråndsøn, fru Langnord, fru Kielland m.fl.

Som tidlig med dette ble jeg også forfulgt og forutøttet av pressen, spesielt av bladet Aktuel, som skrev en meget ærekrenkende artikkel om mig på den tid da jeg mistet min mann og var på randen av å miste min forstann av sorg og fortvilelse.

Skriveriene i pressen, som f.eks. at jeg bodde i en flott villa, mens jeg i virkeligheten bor i et værelse hvor jeg bare kan bevege mig 2 skritt den ene vei og 5 skritt den anden, og hvor jeg må sitte på badet mens jeg lufter disse skriverier fremstillet mig i et odiskt lys overfor publikum og gikk naturligvis sterkt inn på mig.

Min stilling som var vanskelig fra før fordi jeg var Quislings hustru ble etter dette helt uutholdelig. Jeg turde en tid ikke vise mig på gaten og måtte leve innendørs i nesten et halvt år.

Så kom den fryktelige husundersøkelse med 11 politimenn og 1 kvinne og med 4 politibilier utenfor. Politiets undersøkelser beviste imidlertid, at jeg levde stille og fredelig og ikke gjorde noe galt.

Allikevel ble jeg arrestert og pressen freakom med nye usandferdige og fryktelige beskyldninger. Politiet måtte med en gang trekke tilbake sin anklage, at jeg skulle ha forsøkt å påvirke min mann til å gjøre veibnet motstann natten til 9. mai 1945.

Man forurettet mig på alle måter og ble forfulgt fra alle kanter.

All denne forfølgelse skremte mine venner og min omgang. Omtrent alle forlot mig. Man var redd for å bli forfulgt på samme måte og entalt i pressen. Folk som gikk inn av min port ble jo fotografert og gjengitt i ukepressen. Jeg ble på denne måte dobbelt ensom. Heller ikke på landet turde mine venner ta imot mig.

Det problem som nu for mig er mest påtrengende og som til stadighet opptar mitt sind og gjør mig søvnløs og fortvilet er tanken på fremtiden, økonomisk sett og med hensyn til mine boligforhold.

Jeg finner det ikke bare urimelig, men opprørende urettferdig, at andre skal benytte min leilighet, som er solgt dem på ulovlig måte, mens jeg må leie kostbare lagerlokaler til mine møbler såsnart min sak er avgjort. Utgiftene hertil vil komme på kr. 100.- pr. md. Dette i tillegg til min henværende husleie på kr. 115.-, altså tilsammen kr. 215.- pr. md.

På tross av denne store husleie vil jeg allikevel bare ha et ganske lite værelse uten bevegelsesplass og hvor jeg hverken kan arbeide eller motta ~~minnelse~~ noen.

Dette at jeg er blitt berøvet mitt hjem for bare kr. 6.000.00 er for mig dobbelt urimelig, når jeg tenker på at jeg frivillig og uten oppfordring leverte politiet kr. 114.000.- i mai 1945.

Jeg må insistere på at jeg får mitt gamle hjem i Erling Skjalgsgt. tilbake snarest, ialfall innen mai/juni måned. Der er husleien kr. 170.- pr. md. og plass til hele mitt innbo, og hvor jeg kan leie ut 8 værelser og selv ha rimelig husleie. På annen måte får jeg aldri anledning til å skaffe mig et nytt hjem p.g.a. økonomiske og andre forhold.

Uten hjem, uten penger, uten helbred, uten venner i et fremmed land og med et navn som stenger alle veier er det en straff å leve. Hvor meget kan en kvinne tåle ?

Jeg ber om oppreisning i almindelig omstørrelse, som er like nødvendig for mig som den økonomiske. Likedan ber jeg om fullstendig økonomisk oppreisning og om at jeg må få mitt gamle hjem i Erling Skjalgsgt. tilbake. En vinter til under de nuværende boligforhold kan jeg ikke klare.

Spørsmål angående min økonomiske sak.

1. Jeg bragte i ekteskapets (før 9/4. 1940)
 - a. malerier, sølvtøy, tepper, møbler og andet løsøre. Dette ble taksert juni 1947 til ca. kr. 100.000.-
 Denne takst er etter min mening altfor høy. Både er de fleste ting for høyt taksert og dessuten er enhver liten smågjenstand oppført til sin fulle verdi, hvilket jo ikke er vanlig ved taksering av et bo. Etter min mening burde taksten ligget omkring kr. 30.000.-
 - b. Jeg medbragte i ekteskapet et større pengebeløp, nemlig kr.150.000.- som jeg gjør krav på å få tilbake.
 - c. Likeså medbragte jeg en del skinntøy, som jeg senere solgte. Pengene herfor ble innsatt på min konto i banken.
 - d.

2. Jeg føler meg berettiget til de beløp som ~~stikk~~ ble innsatt på min bankkonto i 1940 og 1941, samt de beløp som inngikk på samme konto som honorar for boken "Russland og vi".

3. Likeså eiendommen "Funemark" i Telemark, som var kjøpt for mine penger.

4. Ang. leiligheten pointerer jeg, at De har protestert 3. febr. 1946 mundtlig mot salget, altså en tid før kontrakten var undertegnet. Derfor ville jeg være taknemlig om De ville overbevise Erstattningsdirk. at der er begått en feil og be om å få en annen liten leilighet i erstatning.

5. Ang. min manns arv etter hans foreldre. Jeg ber Dem konstatere om jeg har rett til halvparten av min manns del av denne arven, ialfall min manns del (eventuelt halvparten av den) i "Jensborg".

- X 6. Jeg ber Dem anmode o.r.saksfører Arvesen om å sette opp et specificert regnskap over min manns og over mitt bo med nøyaktig oppgave over inntekter og utgifter, etterat herr Arvesen overtok boet. Jeg ber også om en oppgave fra herr Arvesen over min manns bo og mitt bo før 9. april 1940, og etter 9. april, samt specificert oppgave over alle bankinnskudd. Skal jeg sende samme *Arvesen?*

7. Jeg hadde kr.8.000.- i safe i Realbanken. Disse ble beslaglagt og overtatt av Arvesen. *for papir*

8. Revisjon av boets regnskap. av aut. revisor. ønskes av mig.

9. Når bør jeg gjøre krav på å få utlevert "Universismen", "Universistiske strøtanker" og min manns andre papirer ?

Testamente

10. Før min mann døde bekreftet han overfor Dem, at socialfonnet var gaver fra private personer til ham.^x Arvesen mener det kom fra en institusjon, som forlanger det tilbake.
Jeg ber Dem passe på hvilken beslutning der blir tatt med hensyn til dette fond. Det har jo den største betydning for min sak.
Kunde ikke De bevidne overfor Arvesen Deres samtale med min mann om det ?
11. Jeg ber om å få erstattet de ting som er kommet bort fra Gimle i form av penger eller ting etter 5. mai 1945. Herr Arvesen sat tilside en del møbler, tepper og bilder som kompensasjon for det som er blitt borte. Erstatningsdirk. billigelse bør skaffes.
12. Skulle jeg ha glemt enkelte momenter i forbindelse med min sak, forbeholder jeg mig å komme tilbake på disse.

x G. bekrefter det i en skrift til mig.

Julbransen nær?

Lunden, Ørnerode
Ørnerode preseng av private midler til N.M. G.
Gave fra minister Prytz 300.000.00 private midler
tiltale, kun bortfalt - Lunden kjøpt for en del
av disse penger.

Alle papirer etter min mann. Universismen og
Universistiske strøtanker.